Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33

Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

Magdalena Kropiwnicka
Uniwersytet w Białymstoku
ORCID: 0000-0003-1281-9446
m.kropiwnicka@uwb.edu.pl

Ocena dowodów dotyczących publicznego ujawnienia wzoru wspólnotowego w Internecie

ABSTRAKT

Kwestia publicznego ujawnienia wzoru wspólnotowego została uregulowana w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych. Zgodnie z tym przepisem wzór uznaje się za udostępniony publicznie, jeżeli został opublikowany po zarejestrowaniu, wystawiony, wykorzystany w handlu, lub w inny sposób ujawniony, z wyjątkiem przypadków, gdy wydarzenia te nie mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie. Publiczne udostępnienie wzoru następuje w sytuacji, gdy zdarzenia te mogły być znane w toku prowadzenia normalnej działalności zawodowej w środowisku wyspecjalizowanym w danym sektorze, działającym we Wspólnocie. Wyliczenie sposobów publicznego ujawnienia zawarte w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 nie stanowi katalogu zamkniętego. Ujawnienie wzoru wcześniejszego w Internecie powoduje trudności w ocenie, czy to udostępnienie spełnia przesłanki wymagane dla publicznego udostępnienia wzoru, tzn. czy wzór mógł dotrzeć do wiadomości osób zajmujących się zawodowo dziedziną, której wzór dotyczy. Ponadto ujawnienie wzoru w Internecie generuje problemy dowodowe związane z wykazaniem precyzyjnej daty jego publicznego udostępnienia. W artykule dokonano analizy praktyki orzeczniczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i orzecznictwa europejskiego z ostatnich lat. Zwrócono uwagę zwłaszcza na kwestie dowodowe konieczne dla uznania udostępnienia wzoru wspólnotowego w Internecie. Artykuł dotyczy tematu, który jest obecnie aktualny zarówno wśród przedstawicieli doktryny, jak i w orzecznictwie (polskim i europejskim). Ma on znaczenie teoretyczne i praktyczne, ponieważ kwestia dowodów zgłaszanych przez strony na okoliczność publicznego udostępnienia wzoru przemysłowego bardzo często stanowi problem na etapie postępowania sądowego.

Słowa kluczowe: wzór wspólnotowy; publiczne ujawnienie; Internet; dowody; EUIPO

WPROWADZENIE

Kwestia publicznego ujawnienia wzoru wspólnotowego została uregulowana w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych[1]. Zgodnie z tym przepisem wzór uznaje się za udostępniony publicznie, jeżeli został opublikowany po zarejestrowaniu, wystawiony, wykorzystany w handlu, lub w inny sposób ujawniony, z wyjątkiem przypadków, gdy wydarzenia te nie mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie. Publiczne udostępnienie wzoru następuje w sytuacji, gdy zdarzenia te mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie.

Wyliczenie sposobów publicznego ujawnienia zawarte w art. 7 rozporządzenia 6/2002 nie jest wyczerpujące. Rozporządzenie nie przewiduje wymogu, aby na potrzeby publicznego udostępnienia wzór został skomercjalizowany. Jeżeli projekty albo prototypy zostały ujawnione w taki sposób, iż wydarzenia te mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego

[1] Dz.Urz. L 3, 5.01.2002, s. 1–24, dalej: rozporządzenie 6/2002.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym na terytorium Unii Europejskiej (UE), należy wziąć je pod uwagę przy ocenie nowości i indywidualnego charakteru danego wzoru[2]. Za sposoby rozpowszechnienia wzoru, które będą skutkowały utratą nowości i indywidualnego charakteru wskutek jego publicznego ujawnienia, należy uznać m.in. udostępnienie publiczne rysunku lub modelu przez jego publikację, poprzez publikację jego rejestracji, umieszczenie na wystawie, używanie w handlu lub udostępnienie w jakikolwiek inny sposób, jeżeli działania te mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym na terytorium UE[3].

Ujawnienie wzoru wcześniejszego w Internecie powoduje trudności w ocenie tego, czy ujawnienie to spełnia przesłanki wymagane dla publicznego udostępnienia wzoru, tzn. czy wzór mógł dotrzeć do wiadomości osób zajmujących się zawodowo dziedziną, której wzór dotyczy. Ponadto ujawnienie wzoru w Internecie generuje problemy dowodowe związane z wykazaniem precyzyjnej daty jego publicznego udostępnienia[4].

Problematyka publicznego ujawnienia wzoru wspólnotowego jest bardzo istotna i zasługuje na dogłębną analizę. Wynika to z faktu, iż zgodnie z art. 5 rozporządzenia 6/2002 wzór wspólnotowy uważany jest za nowy, jeśli identyczny wzór nie został wcześniej udostępniony publicznie. Przesłanka nowości jest bezpośrednio powiązana z instytucją publicznego ujawnienia, ponieważ publiczne ujawnienie wzoru wspólnotowego skutkuje utratą jego nowości.

Ustawodawca przewidział wyjątki, zgodnie z którymi ujawnienie wzoru wspólnotowego nie skutkuje utratą przez ten wzór nowości. Zostały one wymienione w art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia 6/2002. Ujawnienie wzoru nie niweczy jego nowości w następujących sytuacjach:

- ujawnienia wzoru osobie trzeciej, która została zobowiązana do zachowania poufności,
- ujawnienia wzoru w czasie tzw. okresu łaski przez twórcę, jego następcę prawnego, osobę trzecią za zgodą podmiotu uprawnionego bądź w wyniku nadużycia popełnionego względem twórcy wzoru oraz jego następcy prawnego[5].

Zasadniczym celem niniejszego artykułu jest rozważenie, w jakich przypadkach należy uznać, że udostępnienie w Internecie spełnia przesłanki wymagane dla publicznego ujawnienia wzoru. Rozważaniom poddano kwestię, w jakich przypadkach należy uznać, że dany wzór mógł dotrzeć do wiadomości osób zajmujących się zawodowo dziedziną, której wzór dotyczy. Autorka dokonała analizy problemów dowodowych związanych z ustaleniem precyzyjnej daty publicznego udostępnienia wzoru. Uwagę zwrócono m.in. na udostępnienie wzoru na portalach społecznościowych Facebook i Instagram celem ustalenia, jakie wymogi są ko-

[2] C.B. Christiansen, *Art. 7 CDR Commentary*, [w:] *Community Design Regulation: A Commentary*, ed. G.N. Hasselblatt, München 2015, s. 119.
[3] M. Poźniak-Niedzielska, *Zdolność rejestrowa wspólnotowego wzoru przemysłowego*, [w:] *Europejskie prawo wzorów przemysłowych*, Warszawa 2016, s. 43.
[4] A. Tischner, *Komentarz do art. 103 p.w.p.*, [w:] *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, red. P. Kostański Warszawa 2014, s. 691.
[5] K. Szczepanowska-Kozłowska, *Zdolność rejestracyjna wzoru w prawie Unii Europejskiej*, „Przegląd Prawa Handlowego" 2005, nr 3, s. 49.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

nieczne do spełnienia przy udostępnieniu wzoru w Internecie, aby zostało ono uznane za udostępnienie w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 6/2002.

Podstawową metodą badawczą zastosowaną w artykule jest krytyczna analiza literatury przedmiotu oraz metoda dedukcji i wnioskowania. W opracowaniu dokonano analizy praktyki orzeczniczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i orzecznictwa europejskiego z ostatnich lat. Zwrócono uwagę zwłaszcza na kwestie dowodowe konieczne dla uznania udostępnienia wzoru wspólnotowego w Internecie.

„TRADYCYJNE" SPOSOBY PUBLICZNEGO UDOSTĘPNIENIA WZORU

Wszelkie opublikowane zgłoszenia wzoru wspólnotowego uważa się za dokonane zgodnie z regulacją zawartą w art. 7 rozporządzenia 6/2002, jeżeli mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym w UE. Sposobem opublikowania wzoru jest m.in. udostępnienie publiczne rysunku lub modelu przez jego publikację oraz przez publikację jego rejestracji[6].

Przeciwieństwo stanowią niepublikowane zgłoszenia wzorów wspólnotowych oraz zgłoszenia, do których można uzyskać dostęp jedynie za zgodą wnioskodawcy. Dokumenty przechowywane przez właściwe urzędy, do których dostępu wymagany jest wniosek o przeprowadzenie kontroli oraz nie były one wcześniej publikowane, nie mogą stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie.

Publikacje projektów wzorów w czasopismach patentowych i biuletynach dotyczących znaków towarowych w UE należy uznać za publicznie udostępnione w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 6/2002.

W szczególności ujawnienie wzoru w prasie branżowej niweczy jego nowość, gdyż pozwala przyjąć, że w dacie publikacji czasopisma ze wskazaną formą udostępnienia publicznego mogli zapoznać się specjaliści z danej branży. W wyroku Sądu UE z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie *Basil BV przeciwko EUIPO*[7] jako dowód wykazania publicznego udostępnienia wcześniejszego wzoru wskazano jeden z katalogów, w którym zamieszczona była ilustracja kosza rowerowego. Dowodem wcześniejszego ujawnienia wzoru może być również broszura przedsiębiorstwa, katalog[8], wycinki prasowe oraz reklamy, które przedstawiają dany wzór[9].

Jednym z dowodów publicznego udostępnienia wzoru jest jego publikacja w biuletynie dowolnego urzędu własności przemysłowej na całym świecie. Wyjątek stanowi jedynie taka publikacja, która nie mogła stać się dostatecznie znana specjalistom z danej branży dzia-

[6] M. Poźniak-Niedzielska, *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*, „Europejski Przegląd Sądowy" 2007, nr 1, s. 5.
[7] Wyrok Sądu UE z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie *Basil BV przeciwko EUIPO*, T-760/16, ECLI:EU:T:2018:277, pkt 6.
[8] Wyrok Trybunału UE z dnia 21 września 2017 r., w sprawie *Easy Sanitary Solutions BV i Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) przeciwko Group Nivelles NV*, C-361/15 P i C-405/15 P, ECLI:EU:C:2017:720, pkt 4.
[9] Wyrok Sądu UE z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie *Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd przeciwko EUIPO*, T-153/08, ECLI:EU:T:2010:248, pkt 4.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

łającym w UE. Izba Odwoławcza wskazała, że w przypadku gdy wnioskodawca przedłożył dowody dotyczące publikacji, uznaje się, że doszło do ujawnienia wzoru. Biorąc pod uwagę globalizację rynków, to do właściciela wzoru należy przedstawienie okoliczności faktycznych, argumentów lub dowodów świadczących o tym, że taka publikacja wcześniejszego wzoru nie mogła stać się dostatecznie znana środowiskom specjalizującym się w danej branży, działającym w UE[10].

Nie jest istotne, czy wzór wcześniejszy zawiera się w znaku towarowym, wynalazku, wzorze użytkowym, jeżeli może zostać on uznany za wzór w rozumieniu art. 3 rozporządzenia 6/2002. Praktyka EUIPO przewiduje wymóg, aby oprócz określenia daty złożenia wniosku i daty rejestracji umieszczonej na certyfikacie określić również datę publikacji, opierając ją na dowodach wskazujących na publiczne udostępnienie wzoru. W celu ustalenia daty właściwej dla ujawnienia wzoru w Internecie, wytyczne EUIPO[11] zalecają korzystanie z usług archiwizacji stron internetowych zamiast usług wyszukiwania[12]. W sytuacji gdy data wgrania pliku na określoną platformę nie jest dostępna, odnośnikiem może być data pobrania pliku przez użytkownika[13]. Zaprezentowanie wzoru podczas międzynarodowych targów i wystaw w dowolnym miejscu na świecie jest wystarczające, aby uznać, że wzór mógł stać się dostatecznie znany podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie. Za dowód takiego ujawnienia można uznać broszury przedstawiające wzór, strony internetowe, na których wzór został udostępniony, a także fotografie przedstawiające wzór.

Publiczne udostępnienie wzoru może nastąpić przez jego prezentację na targach, pokazach, wystawach[14]. Kwestią istotną przy takim sposobie ujawnienia jest to, gdzie odbyła się wystawa (na terytorium UE czy poza UE) oraz jaki zasięg miała wystawa (tj. światowy, lokalny)[15]. W sprawie *Wanzl Metallwarenfabrik GmbH przeciwko Wireland S.A. Wyroby Gospodarstwa Domowego*[16] podstawą wniosku o unieważnienie wzoru wspólnotowego było jego wcześniejsze publiczne ujawnienie, w pierwszym przypadku na wystawie w Düsseldorfie, a w drugim – w Monachium.

---

[10] Decyzja EUIPO z dnia 8 marca 2019 r. w sprawie *Imperial Sp. z o.o. Sp.K przeciwko Dariusz Król*, ICD 11157. Podobnie: decyzja EUIPO z dnia 27 października 2009 r. w sprawie *Bell & Ross B.V. przeciwko Klockgrossisten i Norden ab*, R-1267/2008-3, pkt 35; decyzja EUIPO z dnia 7 lipca 2008 r. w sprawie *Normanplast przeciwko Castrol Ltd.*, R-1516/2007-3, pkt 9.

[11] *Guidelines for Examination of Registered Community Designs. European Union Intellectual Property Office (EUIPO). Examination of Applications for Registered Community Designs*, 1.10.2018, https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_Designs_2018/examination_of_applications_for_registered_community_designs_en.pdf [dostęp: 12.09.2021].

[12] A. Przytuła, *Komentarz do art. 103 p.w.p.*, [w:] *Prawa własności przemysłowej. Komentarz*, red. M. Kondrat, LEX/el. 2021.

[13] *Common Comunication: Criteria for Assessing Disclosure of Designs on the Internet*, April 2020, https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/News/cp10/CP10_en.pdf [dostęp: 12.09.2021], s. 4.

[14] A. Tischner, *Przesłanki zdolności rejestrowej wzorów przemysłowych*, [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 14B: *Prawo własności przemysłowej*, red. R. Skubisz, Warszawa 2012, s. 78–79; M. Poźniak-Niedzielska, *Ochrona wzorów przemysłowych…*, s. 5.

[15] J. Sieńczyło-Chlabicz, *Utrata nowości i indywidualnego charakteru wzoru wspólnotowego wskutek jego publicznego ujawnienia*, „Europejski Przegląd Sądowy" 2010, nr 4, s. 15.

[16] Decyzja EUIPO z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie *Wanzl Metallwarenfabrik GmbH przeciwko Wireland S.A. Wyroby Gospodarstwa Domowego*, ICD 000005064.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

W sprawie *Crocs przeciwko Inc. Holey Soles Holdings Ltd.*[17] właściciel wzoru zaprezentował obuwie Crocs na wystawie żeglarskiej w Fort Lauderdale na Florydzie w Stanach Zjednoczonych w dniach od 31 października do 3 listopada 2002 r. Z uwagi na fakt, iż jest to największe na świecie wydarzenie tego rodzaju, Izba Odwoławcza uznała, że wzór mógł stać się dostatecznie znany podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym w UE.

Przy „wykorzystaniu w handlu" nie przewidziano wymogu, aby wzór został faktycznie sprzedany, dla uznania publicznego udostępnienia wystarczająca jest bowiem oferta sprzedaży. Ponadto, podobnie jak w przypadku innych rodzajów wcześniejszego publicznego udostępnienia wzoru, nie ma znaczenia to, czy wzór został po raz pierwszy użyty w handlu na terytorium UE czy też poza UE[18]. Odmienne uregulowanie zostało przewidziane dla wzoru niezarejestrowanego, którego pierwsze publiczne udostępnienie musi nastąpić na terytorium UE[19].

UDOSTĘPNIENIE PUBLICZNE WZORU WSKUTEK JEGO UJAWNIENIA W INTERNECIE

Ujawnienie wcześniejszego wzoru w Internecie powoduje trudności w ocenie, czy to ujawnienie spełnia warunki wymagane dla publicznego udostępnienia wzoru, tj. czy wzór mógł dotrzeć do osób zawodowo związanych z dziedziną, której wzór dotyczy. Ponadto ujawnienie wzoru w Internecie rodzi problemy dowodowe związane z wykazaniem precyzyjnej daty jego publicznego udostępnienia[20].

Internet stanowi publicznie dostępne i możliwe do przeszukania źródło wcześniejszego ujawnienia wzoru. Należy uznać, że ujawnienie wzoru wspólnotowego w Internecie spełnia wymóg, aby wzór mógł stać się dostatecznie znany w zwykłym toku działalności zawodowej kręgom wyspecjalizowanym w danej branży działającym w UE. Jednakże w przypadku ujawnienia wzoru w Internecie ustalenie daty pierwszej publikacji wzoru może sprawić trudność. W większości przypadków EUIPO przyznaje walor wiarygodności dowodom zawierającym indeksy dat udostępniane przez większość wyszukiwarek internetowych oraz informacje o znacznikach czasu oferowane przez niektóre strony internetowe ukazujące historię wprowadzanych zmian i modyfikacji. Podobnie należy uwzględnić zrzuty ekranu zawierające daty oferowane przez usługi archiwizacji online[21].

UJAWNIENIE WZORU WSPÓLNOTOWEGO POZA TERYTORIUM UE

Istnieją pewne kontrowersje co do tego, czy ujawnienie wzoru wspólnotowego poza UE powinno być traktowane jako ujawnienie w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 6/2002. Wątpliwości wynikają z brzmienia tego przepisu, gdyż ustawodawca unijny przewiduje wy-

[17] Decyzja EUIPO z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie *Crocs, Inc. przeciwko Holey Soles Holdings Ltd.*, R 9/2008-3.
[18] *Ibidem*.
[19] C.B. Christiansen, *op. cit.*, s. 121.
[20] A. Tischner, *Komentarz do art. 103…*, s. 691.
[21] *Guidelines for Examination of Registered Community Designs…*, s. 28.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

móg, aby zdarzenia te mogły stać się znane środowiskom wyspecjalizowanym w danym sektorze działającym na terytorium UE w toku zwykłego prowadzenia spraw.

Ujawnienie wzoru poza terytorium UE uważa się za ujawnienie spełniające wymóg dojścia do wiadomości środowisk wyspecjalizowanych w danej branży w sytuacji, gdy publikacja wzoru została dokonana w jednym z istotnych dla UE pod względem ekonomicznym krajów, np. w Stanach Zjednoczonych, Japonii, Korei, Australii, Chinach, na Tajwanie, w Singapurze, w zależności od sektora wyspecjalizowanego w danej branży. Miejsce publikacji stanowi istotny aspekt i w dużej mierze wpływa na ocenę, czy dany wzór mógł stać się dostatecznie znany podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym w UE[22].

W wyroku z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie *Senz Technologies BV przeciwko EUIPO*[23] Sąd UE podkreślił, że domniemanie przewidziane w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 6/2002 ma zastosowanie niezależnie od miejsca, w którym wystąpiły okoliczności stanowiące podstawę ujawnienia wzoru. Z literalnego brzmienia tego przepisu nie wynika bowiem, że okoliczności powodujące publiczne udostępnienie wzoru wspólnotowego muszą mieć miejsce na terytorium UE[24].

Miejsce ujawnienia wzoru nie jest tak istotne, ponieważ kluczową kwestią jest możliwość zapoznania się z nim przez specjalistów z danej branży, działających na terytorium UE[25]. Potwierdził Trybunał UE w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie *H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG przeciwko Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH*, wskazując, że ważniejsze od miejsca udostępnienia wzoru jest to, czy osoby należące do wyspecjalizowanych społeczności danego sektora mogły w rozsądny sposób uzyskać wiedzę o zdarzeniach, które miały miejsce poza UE. Należy to ustalić indywidualnie dla każdego przypadku[26].

Opinię tę potwierdził również Sąd w sprawie *Promarc Technics s.c. Tomasz Pokrywa, Rafał Natorski przeciwko EUIPO*, wskazując, że publikacja w amerykańskiej patentowej bazie danych, z którą można zapoznać się bez ograniczeń dostępu na stronie internetowej Urzędu Patentowego Stanów Zjednoczonych (United States Patent and Trademark Office, USPTO), staje się całkowicie dostępna dla wyspecjalizowanych środowisk branżowych, w tym dla osób działających w UE[27]. Stanowisko zostało podzielone również przez przedstawicieli doktryny, m.in. przez M. Trzebiatowskiego[28].

---

[22] C.B. Christiansen, *op. cit.*, s. 120.
[23] Wyrok Sądu UE z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie *Senz Technologies BV przeciwko EUIPO*, T-22/13 i T-23/13, EU:T:2015:310.
[24] Wyrok Trybunału UE z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie *H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG przeciwko Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH*, C 479/12, EU:C:2014:75, pkt 33.
[25] J. Sieńczyło-Chlabicz, *Utrata nowości…*, s. 20–21.
[26] Wyrok Trybunału UE z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie *H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG przeciwko Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH*, C 479/12, EU:C:2014:75, pkt 34.
[27] Wyrok Sądu UE z dnia 15 października 2015 r. w sprawie *Promarc Technics s.c. Tomasz Pokrywa, Rafał Natorski przeciwko EUIPO*, T-251/14, ECLI:EU:T:2015:780, pkt 22–23.
[28] M. Trzebiatowski, *Dowód na publiczne udostępnienie wzoru przemysłowego wykluczające jego nowość lub indywidualny charakter – uwagi na tle wyroku Sądu z 27.02.2020 r., T-159/19, Bog-Fran sp. z o.o. sp.k. przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace z Prawa Własności Intelektualnej" 2020, nr 4, s. 86.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

Należy podkreślić, że utrwalone orzecznictwo Trybunału UE znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie EUIPO. W sprawie *Crocs przeciwko Inc. Holey Soles Holdings Ltd.* właściciel wzoru zaprezentował buty Crocs na wystawie żeglarskiej w Fort Lauderdale na Florydzie w Stanach Zjednoczonych. Jest to największe tego rodzaju wydarzenie na świecie, dlatego Izba Odwoławcza EUIPO uznała, że wzór mógł stać się wystarczająco znany w normalnym toku sprawy środowiskom specjalizującym się w tej branży, działającym w UE[29].

Wskazany problem stwarza szereg wątpliwości, a rozważenie tej kwestii na gruncie ujawnienia w Internecie powoduje kolejne kontrowersje. Internet ma zasięg ogólnoświatowy i nie jest możliwe wskazanie jego zasięgu terytorialnego. W przypadku Internetu, zgodnie z wytycznymi EUIPO, należy brać pod uwagę dostępność i popularność danej witryny internetowej[30]. Przy analizowaniu możliwości dojścia do wiadomości środowisk wyspecjalizowanych w danej branży działających w UE należy zastanowić się, czy istnieje prawdopodobieństwo, że środowiska te mogły zaznajomić się z daną witryną internetową. Większe prawdopodobieństwo z pewnością wystąpi w przypadku stron będących popularnymi portalami sprzedaży, jak np. Allegro, eBay, AliExpress. W każdym przypadku należy rozważyć, czy dana branża mogła zapoznać się ze wzorem umieszczonym na określonej stronie internetowej.

POJĘCIA „ŚRODOWISKA WYSPECJALIZOWANE" ORAZ „DANY SEKTOR"

Zgodnie z art. 7 rozporządzenia 6/2002 wzór uważa się za udostępniony publicznie, jeżeli zdarzenia te mogły stać się znane w normalnym toku działalności środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym na terytorium UE. Prawodawca unijny nie sprecyzował, w jaki sposób należy prawidłowo rozumieć pojęcia „środowiska wyspecjalizowane" oraz „dany sektor".

P. Maier i M. Schlötelburg twierdzą, że pojęcia „środowiska wyspecjalizowane" i „dany sektor" należy odnosić do sektora przemysłu produktu, w którym dany wzór jest zawarty. Przykładowo gdy wzór odnosi się do przemysłu meblarskiego, to jedynie wiedza profesjonalistów z tego przemysłu może być brana pod uwagę. Należy zważać na kwestię, że dany wzór może zostać zastosowany w więcej niż jednym produkcie. W takich sytuacjach wskazane pojęcia należy interpretować szerzej. Środowiskiem wyspecjalizowanym w tym przypadku będzie każde ze środowisk właściwych dla sektora produktów, w którym wzór (w formie ornamentu) mógłby być zastosowany[31].

Próbę rozwiązania wskazanego problemu podjęła także A. Tischner. Podzieliła ona zdanie przedstawicieli doktryny zagranicznej, że kwestia możliwości wykorzystania jednego wzoru w produkcji kilku produktów z różnych sektorów powoduje trudność w ustaleniu sektora właściwego dla danego wzoru. Autorka podkreśla, że stanowi to ważną kwestię z uwagi na fakt, że właściwe sprecyzowanie, o jaką branżę chodzi, może mieć kluczowe znaczenie dla oceny danego przypadku. Jak wskazuje, problem wynika z faktu, że art. 36 ust. 6 rozporządzenia 6/2002 zawiera zasadę, iż wskazanie klasy produktów w zgłoszeniu nie wpływa na

[29] Decyzja EUIPO z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie *Crocs, Inc. przeciwko Holey Soles Holdings Ltd.*, R 9/2008-3.
[30] *Common Comunication: Criteria for Assessing Disclosure…*, s. 30.
[31] P. Maier, M. Schlötelburg, *Manual on the European Community Design*, Köln 2003, s. 9–10.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

zakres prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego. Może pojawić się wątpliwość, czy stan wiedzy sektora będzie wystarczający do dokonania oceny nowości i wcześniejszego ujawnienia wzoru, skoro wzór ten może być włączony także do innego rodzaju produktów, które pochodzą z innych branż. A. Tischner wskazuje, że przedstawiciele doktryny przyjmują rozwiązanie, iż sektorem właściwym może być którakolwiek z branż, realnie właściwa dla przedmiotów objętych ochroną wzoru[32].

Jednak szerokie rozumienie tych pojęć nie może być uznane za rozwiązanie w pełni poprawne. Jeżeli wzór może być zastosowany do więcej niż jednego produktu, rynek mógłby w konsekwencji zostać zmonopolizowany. Przykładowo wzór umieszczony na tapecie w późniejszym czasie może zostać umieszczony np. na koszulce. Zakładając, że sektor odpowiedzialny zarówno za tapety, jak i za koszulki należy uznać za sektor wyspecjalizowany, doszłoby do sytuacji, w której urząd patentowy mógłby unieważnić wzór na tapecie i na koszulce[33]. Wydaje się, że takie rozwiązanie nie było założeniem ustawodawcy.

Za środowiska wyspecjalizowane w danej branży należy uznać profesjonalistów w dziedzinie wzornictwa przemysłowego. Grupa ta obejmuje w szczególności projektantów lub sprzedawców produktów pochodzących z tej samej grupy, co sporny wzór. Mogą to być również osoby z działu reklamy lub marketingu. Koncepcja środowisk wyspecjalizowanych w danym sektorze powinna być zatem stosowana w odniesieniu do branży, w której wzór przemysłowy został zawarty lub zastosowany[34].

Analizując kwestię publicznego ujawnienia wzoru wspólnotowego, należy wziąć pod uwagę fakt, iż stan wiedzy zależy od specyfiki branży i konkretnej kategorii produktów, które bezpośrednio wpływają na zakres wiedzy specjalistów działających w danej dziedzinie. W przypadku wzoru odzieży z motywami etnicznymi należy wziąć pod uwagę ujawnienia z wyspiarskich krajów Pacyfiku, a w przypadku wzorów technicznych – wzory z krajów azjatyckich. Rozwiązanie to zapobiega automatycznemu unieważnieniu wzoru przemysłowego przez każde ujawnienie w dowolnym egzotycznym miejscu na świecie[35].

W sprawie *Crocs przeciwko Inc. Holey Soles Holdings Ltd.*[36] właściciel wzoru zaprezentował obuwie Crocs w „Biuletynie" z dnia 8 lutego 2005 r., jednakże przyznał, że wzór został wcześniej opublikowany na stronie internetowej www.crocs.com przed dniem 28 maja 2003 r. Twierdził jednak, że takie ujawnienie na stronie internetowej nie zniweczyło nowości wzoru, ponieważ nie mógł on dotrzeć do wiadomości środowisk wyspecjalizowanych w danej branży, działających we Wspólnocie.

Strona wnosząca odwołanie wskazała, że w tym czasie strona internetowa nie była popularna, funkcjonowała bowiem jedynie jako narzędzie informacyjne dla osób, które „mogły

[32] A. Tischner, *Komentarz do art. 7*, [w:] A. Tischner, W. Jarosiński, B. Widła, *Komentarz do rozporządzenia nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych*, LEX/el. 2012.
[33] D. Musker, *Art. 7 CDR Commentary*, [w:] *Concise European Trade Mark and Design Law*, eds. Ch. Gielen, V. von Bomhard, Alphen aan den Rijn 2001, s. 371.
[34] K. Wernicka, *Czy opis patentowy ujawnia wzór wspólnotowy? Glosa do wyroku S(PI) z dnia 15 października 2015 r., T-251/14*, „Glosa" 2016, nr 2, s. 62.
[35] L. Brancusi, *Publiczne ujawnienie, zorientowany użytkownik oraz swoboda twórcza na przykładzie wzoru kartonowego elementu strukturalnego. Glosa do wyroku S(PI) z dnia 15 października 2015 r., T-251/14*, LEX/el. 2015.
[36] Decyzja EUIPO z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie *Crocs, Inc. przeciwko Holey Soles Holdings Ltd.*, R 9/2008-3.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

dowiedzieć się o obuwiu od osób, które już je kupiły" i nie była używana jako duża witryna wysyłkowa. Strony internetowe, które uważa się za źródło inspiracji do opracowywania nowych wzorów, to strony znanych firm obuwniczych, takich jak Nike czy Adidas, podczas gdy Crocs Inc. nie był jeszcze uznanym producentem obuwia. Izba Odwoławcza nie podzieliła zdania skarżącej i wskazała, że należy uznać, iż wzór został publicznie udostępniony w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia 6/2002.

Izba Odwoławcza EUIPO stwierdziła, że Internet jest istotnym narzędziem informacyjnym i jest wykorzystywany przez projektantów obuwia, a także w innych dziedzinach jako źródło reklamy ich projektów. Izba Odwoławcza podkreśliła, że strona Crocs była już w tym dniu aktywną witryną i została skonfigurowana do działania jako kanał sprzedaży obuwia. W konsekwencji opublikowanie wzoru na stronie internetowej jest jednoznaczne z jego publicznym ujawnieniem, gdyż mógł on dotrzeć do wiadomości środowisk wyspecjalizowanych w danej branży, działających we Wspólnocie, z uwagi na to, że zasadniczo informacje ujawniane w Internecie lub w internetowych bazach danych stanowią część stanu techniki i uznaje się je za publicznie dostępne od daty ich opublikowania[37].

USTALENIE DOKŁADNEJ DATY PUBLICZNEGO UJAWNIENIA WZORU W INTERNECIE

Niezwykle ważne jest ustalenie dokładnej daty, w której dana informacja została opublikowana w Internecie[38].

Zgodnie z wytycznymi EUIPO informacje ujawnione w Internecie lub w internetowych bazach danych uważa się za publicznie dostępne od daty ich opublikowania. Strony internetowe często zawierają bardzo istotne informacje, a niektóre z nich mogą być dostępne jedynie w Internecie, włączając w to publikacje online dotyczące rejestracji wzorów zamieszczane przez biura ds. własności intelektualnej[39].

Internet jest źródłem, w którym może okazać się problemem ustalenie faktycznej daty opublikowania informacji. Wynika to z faktu, że strony internetowe mogą zostać w prosty sposób zaktualizowane, jednakże większość z nich nie udostępnia archiwum wcześniej wyświetlanych materiałów ani nie wyświetla zapisów, które umożliwiłyby dokładne ustalenie, co zostało opublikowane i kiedy. Zgodnie ze wskazówkami zawartymi w wytycznych EUIPO data ujawnienia w Internecie zostanie uznana za wiarygodną w szczególności wtedy, gdy: 1) strona internetowa zawiera informacje o znaczniku czasu dotyczące historii zmian zastosowanych do pliku lub strony internetowej; 2) podane są daty indeksowania strony internetowej[40]; 3) zrzut ekranu strony internetowej zawiera datę. Informacje dotyczące aktualizacji strony internetowej są dostępne w usługach archiwizacji strony internetowej[41].

---

[37] *Ibidem*.
[38] E. Wojcieszko-Głuszko, *Komentarz do art. 103 p.w.p.*, [w:] *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, red. J. Sieńczyło-Chlabicz, Legalis 2020, pkt 12.
[39] *Guidelines for Examination of Registered Community Designs…*, s. 28.
[40] Decyzja EUIPO z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie *Netlon France przeciwko Euro Castor Green Sarl*, R 754/2014-3, pkt 18.
[41] Decyzja EUIPO z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie *S.C. Intermark s.r.l. przeciwko Red Bull GmbH*, R 25/2014-3.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

Sąd UE i EUIPO rozpatrywały kwestię dowodu wcześniejszego ujawnienia wzoru wspólnotowego w aspekcie ustalenia daty jego ujawnienia. Zgodnie z wytycznymi EUIPO data ujawnienia w Internecie będzie uznawana za wiarygodną w szczególności wtedy, gdy strona zawiera informacje o znaczniku czasowym dotyczącym historii zmian wprowadzonych do pliku lub strony internetowej, podawane są daty indeksowania, zrzut ekranu zawiera konkretną datę bądź informacje o aktualizacji strony są dostępne w usługach archiwizacji online[42].

Jak wynika z wytycznych EUIPO, aby móc uznać, że dany dowód z Internetu spełnia wymogi art. 7 rozporządzenia 6/2002, konieczne jest opatrzenie go datą. Przykładem uznanego przez EUIPO dowodu są opinie klientów odnoszące się do wydruków ze strony internetowej Amazon, które są datowane wcześniej niż data, w której kwestionowany wzór został publicznie ujawniony. Potwierdza to, że zakwestionowany wzór był dostępny przed datą zgłoszenia zakwestionowanego wzoru[43].

Izba Odwoławcza EUIPO w sprawie *4-Shisha GmbH przeciwko Nextro GmbH*[44] rozważała moc dowodową zrzutów ekranu z popularnych portali społecznościowych, tj. Facebooka i Instagrama. Zdaniem Izby Odwoławczej dostarczone zrzuty ekranu nie mogą stanowić przekonującego dowodu ujawnienia wzoru, ponieważ nie jest możliwe ustalenie w sposób precyzyjny, gdzie i w jakich okolicznościach obrazy przedstawione na zrzutach ekranu zostały po raz pierwszy udostępnione publicznie. Po pierwsze, nie jest pewne, czy zrzuty ekranu zostały pobrane z Facebooka (strona internetowa lub aplikacja) czy też z innych źródeł internetowych. Po drugie, do zrzutów ekranu nie dołączono żadnych łączy internetowych (adresów URL lub hiperłączy) ani żadnego adresu pochodzenia wskazującego źródło ujawnienia tego wzoru w Internecie.

W toku sprawy nie zostało udowodnione, że wyciągi zostały zniekształcone, dlatego Izba Odwoławcza uznała je za wiarygodne dowody na ujawnienie wcześniejszego wzoru w rozumieniu art. 7 ust. 1 rozporządzenia 6/2002.

Analogiczne stanowisko zaprezentowała Izba Odwoławcza EUIPO w odniesieniu do zrzutów ekranu z aplikacji Instagram. Zdaniem Izby Odwoławczej obrazy przedstawione na tych zrzutach ekranu są również niewystarczające, aby udowodnić publiczne ujawnienie, z tych samych powodów, jakie zostały wskazane w odniesieniu do zrzutów ekranu z aplikacji Facebook. W tym przypadku również nie jest jasne, gdzie i w jakich okolicznościach obrazy przedstawione na zrzutach ekranu zostały udostępnione publicznie oraz czy pochodzą z aplikacji Instagram. Należy podzielić stanowisko Izby Odwoławczej EUIPO w tej sprawie, gdyż Sąd UE, rozważając kwestie dowodów powoływanych na okoliczność publicznego udostępnienia wzoru wspólnotowego, m.in. wskazał, że ujawnienie wcześniejszego wzoru nie może zostać udowodnione za pomocą przypuszczeń i domniemań, gdyż musi opierać się na konkretnych i obiektywnych dowodach, które potwierdzają faktyczne ujawnienie wcześniejszego wzoru na rynku. Zdaniem Sądu UE, aby dokonać oceny mocy dowodowej dokumentu, należy zweryfikować prawdopodobieństwo i prawdziwość zawartych w nim informacji. Należy

[42] *Guidelines for Examination of Registered Community Designs…*, s. 28.
[43] Decyzja EUIPO z dnia 1 czerwca 2018 r. w sprawie *GIMEX Melamine Plus GmbH przeciwko Creative Products Limited*, R 1577/2016-3, pkt 21.
[44] Decyzja EUIPO z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie *4-Shisha GmbH przeciwko Nextro GmbH*, R 311/2019-3.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

wziąć pod uwagę w szczególności pochodzenie dokumentu i okoliczności jego sporządzenia, a następnie rozważyć, czy jest on wiarygodny[45].

Sam zrzut ekranu z witryny internetowej bez powiązania z innym dowodem na okoliczność publicznego udostępnienia wzoru w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 6/2002 nie jest dowodem wystarczającym, aby uznać, że wzór został publicznie udostępniony. Stanowić będzie to jedynie przypuszczenie i domniemanie mające świadczyć o tym, że wzór został udostępniony, a nie dowód jego udostępnienia[46].

Izba Odwoławcza EUIPO w sprawie *GIMEX Melamine Plus GmbH przeciwko Creative Products Limited* uznała, że treść stron internetowych (np. wstawianie lub zastępowanie zdjęć) może być częściowo modyfikowana w różnych punktach czasowych bez konieczności zmiany dat na stronie internetowej. Informacje na stronie internetowej amazon.com również nie wskazują, czy wzór był faktycznie dostępny we wskazanym terminie. Na tej podstawie Izba Odwoławcza EUIPO uznała, że brakuje wiarygodnych i obiektywnych dowodów na ujawnienie wzoru we wskazanej dacie[47]. Wśród przedstawicieli doktryny podkreśla się, że dowody uprzedniego ujawnienia powinny wyraźnie dokumentować datę, w której ujawnienie miało miejsce[48].

Izba Odwoławcza EUIPO uznała, że mimo iż zgodnie z orzecznictwem ujawnienia wcześniejszego wzoru nie można udowodnić za pomocą prawdopodobieństw lub przypuszczeń[49], w przedmiotowej sprawie jako dowód na wcześniejsze udostępnienie wzoru została wskazana treść informacji o wcześniejszym wzorze na pięciu różnych stronach internetowych. Na tej podstawie Izba Odwoławcza wskazała, że pomimo hipotetycznej możliwości wprowadzenia zmian na stronie (np. zmiany zdjęcia) dowody na udostępnienie wzoru umieszczone na pięciu stronach internetowych należy uznać za dowód rozsądny i wiarygodny[50].

Izba Odwoławcza EUIPO zwróciła uwagę, że w sprawie zakwestionowana została jedynie wiarygodność załączonych wydruków ze strony internetowej jako dowodów, nie udowodniono jednak, że informacje w nich zawarte są nieprawdziwe, m.in. wysyłając wydruki z rzeczywistej strony internetowej lub wydruki z archiwum online, które pokazują „rzeczywiste" dane.

Zainteresowane osoby przeszukują Internet w celu znalezienia przedmiotu spełniającego ich oczekiwania. Wybierają zarówno strony internetowe swojego kraju pochodzenia, jak i inne. W orzecznictwie europejskim podkreśla się, że przy ocenie publicznej dostępności

---

[45] Wyrok Sądu UE z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie *Basil BV przeciwko EUIPO*, T-760/16, ECLI:EU:T:2018:277, pkt 42; wyrok Sądu UE z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie *Claus Gramberg przeciwko EUIPO*, T-166/15, ECLI:EU:T:2018:100, pkt 23–25; wyrok Sądu UE z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie *Coverpla przeciwko EUIPO*, T-450/08, ECLI:EU:T:2012:117, pkt 24–26.

[46] Decyzja EUIPO z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie *Navima Calzados, S.L. przeciwko Vizgar Shoes, S.L.*, R 1887/2014-3, pkt 6.

[47] Decyzja EUIPO z dnia 1 czerwca 2018 r. w sprawie *GIMEX Melamine Plus GmbH przeciwko Creative Products Limited*, R 1577/2016-3, pkt 11.

[48] J. Sieńczyło-Chlabicz, *Unieważnienie i wygaśnięcie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego*, Warszawa 2013, s. 147.

[49] Wyrok Sądu UE z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie *Basil BV przeciwko EUIPO*, T-760/16, ECLI:EU:T:2018:277, pkt 42.

[50] Wyrok Sądu UE z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie *Thun 1794 a.s. przeciwko EUIPO*, T 420/15, ECLI EU:T:2016:410, pkt 27.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

wzoru wspólnotowego w Internecie należy brać pod uwagę takie aspekty, jak dostępność[51] i możliwość wyszukiwania strony internetowej[52]. Jednakże ograniczenie dostępu do strony (np. za pomocą hasła) nie uniemożliwia publicznego ujawnienia wzoru[53]. Rozstrzygnięcie w tym zakresie może zależeć również od przeznaczenia strony internetowej, na której wzór przemysłowy został zamieszczony[54].

WERYFIKACJA PRAWDZIWOŚCI I WIARYGODNOŚCI DOWODÓW POCHODZĄCYCH Z INTERNETU

Jednym z kontrowersyjnych dowodów w przypadku ujawnienia wzoru wspólnotowego na gruncie art. 7 rozporządzenia 6/2002 są zrzuty ekranu ze stron internetowych.

Sąd UE w wyroku w sprawie *Claus Gramberg przeciwko EUIPO*[55] rozważał kwestię mocy dowodowej encyklopedii internetowej Wikipedia. Skarżąca zamieściła ilustrację zatytułowaną „VW Caddy Life (2004–2010)" znalezioną w encyklopedii internetowej Wikipedia. Izba Odwoławcza EUIPO w zaskarżonej decyzji[56] nie uwzględniła m.in. załącznika zawierającego wydruk ze strony internetowej, wskazując, że wydruki z ekranu witryn internetowych mogą być zmienione w każdej chwili, jak również podlegają utrudnionej weryfikacji, w związku z czym zwykły wydruk ze strony internetowej nie może automatycznie poświadczać jej treści. Sąd UE nie podzielił tego argumentu, wskazał bowiem, że Izba Odwoławcza EUIPO oparła się jedynie na domniemaniu, iż dane i wizerunki umieszczone online i dostępne jedynie za pośrednictwem witryny internetowej mogą być w każdej chwili zmienione.

Należy podzielić zdanie Sądu UE, że dowody przedkładane na okoliczność wcześniejszego publicznego udostępnienia wzoru muszą w każdej sytuacji podlegać odrębnej ocenie. W każdym przypadku należy zweryfikować prawdopodobieństwo i prawdziwość zawartych w tych dokumentach informacji. Należy wziąć pod uwagę w szczególności pochodzenie dokumentu i okoliczności jego sporządzenia oraz rozważyć, czy jest on wiarygodny. W sprawie *Coverpla przeciwko EUIPO* Sąd UE podkreślił, że niektóre dowody mogą same w sobie nie wystarczyć do wykazania ujawnienia wcześniejszego wzoru, aczkolwiek w zestawieniu lub w powiązaniu z innymi dokumentami lub informacjami mogą stanowić jeden z elementów dowodu ujawnienia[57].

Izba Odwoławcza EUIPO podkreśliła, że w sprawie zakwestionowana została jedynie wiarygodność załączonych wydruków ze strony internetowej jako dowodów, jednakże nie zostało udowodnione, że informacje w nich zawarte są fałszywe, np. poprzez przesłanie wydruków pochodzących z rzeczywistej strony internetowej lub wydruków z archiwum interne-

[51] Decyzja EUIPO z dnia 1 czerwca 2018 r. w sprawie *GIMEX Melamine Plus GmbH przeciwko Creative Products Limited*, R 1577/2016-3, pkt 7.
[52] *Guidelines for Examination of Registered Community Designs…*, s. 28–29.
[53] M. Trzebiatowski, *op. cit.*, s. 90.
[54] E. Wojcieszko-Głuszko, *op. cit.*, pkt 12.
[55] Wyrok Sądu UE z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie *Claus Gramberg przeciwko EUIPO*, T-166/15, ECLI:EU:T:2018:100, pkt 89.
[56] Decyzja EUIPO z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie *Sorouch Mahdavi Sabet przeciwko Claus Gramberg*, R 460/2013-3.
[57] Wyrok Sądu UE z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie *Coverpla przeciwko EUIPO*, T-450/08, ECLI:EU:T:2012:117, pkt 24.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

towego, które pokazują „rzeczywiste" dane, wobec czego tym bardziej należy uznać przedłożone dowody za wiarygodne.

W opinii Sądu UE należy przyznać rację Izbie Odwoławczej i wziąć pod uwagę w szczególności pochodzenie dokumentu, okoliczności jego sporządzenia, a następnie rozważyć, czy dokument jest wiarygodny[58]. Sąd UE słusznie odmówił przyznania wartości dowodowej Wikipedii z uwagi na fakt, że jest to encyklopedia internetowa, w której każdy użytkownik Internetu może w dowolnej chwili wprowadzić zmiany, dlatego należy zgodzić się, że ilustracja w niej umieszczona ma ściśle ograniczoną wartość dowodową[59].

W sprawie *Sorouch Mahdavi Sabet przeciwko Clausowi Grambergowi*[60] Izba Odwoławcza odmówiła uwzględnienia wszystkich dowodów przedstawionych przez skarżącą. Zdaniem Izby Odwoławczej należało odmówić mocy dowodowej wydrukom z ekranu strony internetowej amazon.de z tego powodu, że nie były one wiarygodne i powinny być traktowane sceptycznie.

Sąd UE nie podzielił stanowiska Izby Odwoławczej i wskazał, że nawet przyjmując założenie, iż treść witryny internetowej może być zmieniona w każdej chwili i że owa treść podlega utrudnionej weryfikacji, Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę wskazanej przez skarżącego kwestii, iż oferty sprzedaży skarżącego zawierają numer ASIN bezpośrednio przed wzmianką dotyczącą daty dostępności oferty w witrynie sprzedaży online amazon.de. W toku sprawy uznano, że numer ASIN stanowi jedyne odniesienie przypisywane każdemu artykułowi wskazanemu w katalogu umożliwiające identyfikację tego artykułu na platformie sprzedaży online Amazon. W konsekwencji nie zasługuje na uwzględnienie argument Izby Odwoławczej, iż treść tej witryny internetowej może być zmieniona w każdej chwili. Zdaniem Sądu UE Izba Odwoławcza EUIPO błędnie odmówiła mocy dowodowej ofertom skarżącego posiadającym numer ASIN, gdyż nie powinna twierdzić, że informacje zawarte w załącznikach dotyczących rozpatrywanych futerałów, w tym ich opisu, wizerunku i chwili wprowadzenia do sprzedaży, może być zmieniona w każdej chwili lub podlega utrudnionej weryfikacji.

Kwestia wiarygodności numeru ASIN została przeanalizowana w sprawie *GIMEX Melamine Plus GmbH przeciwko Creative Products Limited*. Z wydruku ze strony internetowej amazon.com, przesłanego jako załącznik w tej sprawie, wynika, że właściciel wzoru posługiwał się numerem referencyjnym ASIN. Jest to numer, który identyfikuje konkretny produkt. Jak stwierdził Trybunał UE w podobnej sprawie dotyczącej ujawnienia wcześniejszego wzoru (sprawa dotyczyła futerału na telefon), ASIN to unikalny numer referencyjny przypisany do każdej pozycji w katalogu, który identyfikuje daną pozycję na platformie sprzedaży Amazon[61]. Numer ASIN został stworzony specjalnie w celu identyfikacji każdego produktu w katalogu Amazon.

---

[58] *Ibidem*, pkt 26.
[59] Wyrok Sądu UE z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie *O2 (Germany) GmbH & Co. OHG przeciwko EUIPO*, T-344/07, EU:T:2010:35, pkt 46.
[60] Decyzja EUIPO z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie *Sorouch Mahdavi Sabet przeciwko Claus Gramberg*, R 460/2013-3.
[61] Wyrok Sądu UE z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie *Claus Gramberg przeciwko EUIPO*, T-166/15, ECLI:EU:T:2018:100, pkt 45–46.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

W tym przypadku jako dowód zostały przedłożone również opinie klientów o produkcie. Wynikało z nich, że recenzje klientów dotyczące wzoru z wydruku ze strony internetowej Amazon umieszczone zostały wcześniej niż data ujawnienia spornego wzoru[62].

W sprawie *Coverpla przeciwko EUIPO* Sąd potwierdził, że ujawnienie wcześniejszego wzoru nie może zostać udowodnione za pomocą przypuszczeń i domniemań, musi być bowiem oparte na konkretnych i obiektywnych dowodach, które potwierdzają, że wcześniejszy wzór został faktycznie ujawniony na rynku. Ponadto dowody przedstawione przez wnoszącego sprzeciw powinny być oceniane w świetle innych dowodów[63].

Należy podzielić stanowisko Trybunału UE w kwestii ustalania wiarygodności dokumentów pochodzących z Internetu. Niektóre dowody mogą same w sobie nie być wystarczające do wykazania ujawnienia wcześniejszego wzoru, ale w połączeniu z innymi dokumentami lub informacjami mogą stanowić jeden z elementów dowodu ujawnienia. Istotną kwestię stanowi również fakt, że aby ocenić wartość dowodową dokumentu, należy zweryfikować prawdziwość zawartych w nim informacji. Należy wziąć pod uwagę w szczególności pochodzenie dokumentu, okoliczności jego sporządzenia, a następnie rozważyć, czy jest on wiarygodny.

PODSUMOWANIE

Ujawnienie wzoru wspólnotowego w Internecie wywołuje wątpliwości co do tego, czy warunki wymagane dla publicznego ujawnienia wzoru określone w art. 7 rozporządzenia 6/2002 zostały spełnione. Głównym problemem jest określenie precyzyjnej daty ujawnienia wzoru. Autorka artykułu podziela opinię Sądu UE, że wydruki ze stron internetowych w wielu przypadkach budzą wątpliwości co do ich wiarygodności i obiektywności. Jednakże nie jest dopuszczalne, aby organ odmówił wiarygodności przedłożonym dowodom tylko dlatego, że pochodzą one z Internetu.

W każdym przypadku dokument powinien być przeanalizowany i oparty na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Należy rozważyć, czy dowód może występować samodzielnie czy też jedynie w zestawieniu z innymi dowodami. Zdaniem autorki zrzut ekranu jako samodzielny dowód ma bardzo ograniczoną wartość dowodową, ale zyskuje na wiarygodności w powiązaniu z innymi dowodami, takimi jak np. faktura. Zrzuty ekranu dobrze sprawdzają się jako dowody uzupełniające, ponieważ niektóre wiarygodne dowody (m.in. faktury) nie zawierają zdjęć produktu. W takiej sytuacji przedłożenie faktury zawierającej datę, nazwę produktu i cenę, uzupełnione o zrzut ekranu, stanowi pełny i wiarygodny dowód wcześniejszego ujawnienia wzoru wspólnotowego w Internecie.

Kolejnym problemem występującym przy dowodach internetowych jest to, że treść stron internetowych (m.in. wstawianie lub zastępowanie zdjęć) może być częściowo modyfikowana w różnych punktach czasowych bez konieczności zmiany dat na stronie internetowej, dlatego każdy dowód powinien być szczegółowo zbadany i przeanalizowany w kontekście

[62] Decyzja EUIPO z dnia 1 czerwca 2018 r. w sprawie *GIMEX Melamine Plus GmbH przeciwko Creative Products Limited*, R 1577/2016-3, pkt 21.
[63] Wyrok Sądu UE z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie *Coverpla przeciwko EUIPO*, T-450/08, ECLI:EU:T:2012:117, pkt 24.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33
Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

tego, jakiego rodzaju informacje zawiera. Może to być nazwa sprzedawcy, data czy np. numer identyfikacyjny ASIN. Jeżeli informacje zawarte w dowodzie pozwalają na zidentyfikowanie konkretnego przedmiotu, należy uznać go za wiarygodny.

W wyroku Sądu UE z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie *Claus Gramberg przeciwko EUIPO* dotyczącym etui na telefon Sąd UE podkreślił istotną wagę numeru ASIN jako elementu pozwalającego na identyfikację danego produktu. Z uwagi na to, że numer ASIN stanowi unikalny identyfikator przypisany przez portal sprzedaży amazon.com i jego partnerów do identyfikacji produktu na tym portalu, zrzut ekranu zawierający taki numer należy uznać za wiarygodny dowód.

W rozporządzeniu 6/2002 istnieje wymóg, aby wzór stał się dostatecznie znany podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym we Wspólnocie. Zasadne jest stwierdzenie, że wymóg udostępnienia wzoru w celu dotarcia do wiedzy specjalistów z danej dziedziny działających w UE nie oznacza, że działanie musi mieć miejsce na terenie UE. Jednakże dokonanie oceny ujawnienia wzoru poza terytorium UE wzbudza kontrowersje i w każdej sytuacji powinno zostać odrębnie przeanalizowane. Należy wziąć przede wszystkim pod uwagę to, na terytorium jakiego kraju doszło do takiego ujawnienia. Ma to istotne znaczenie, ponieważ niektóre kraje specjalizują się w konkretnych branżach przemysłu, co powoduje, że ich dokonania są obserwowane przez inne państwa. Przykładowo przemysł motoryzacyjny jest bardzo rozwinięty w Japonii i USA, a przemysł technologiczny – w USA (Dolina Krzemowa) i Chinach.

W przypadku Internetu wydaje się, że dotarcie do wiadomości profesjonalistów jest łatwiejsze, nawet jeśli ujawnienie nastąpiło za pośrednictwem zagranicznej strony internetowej. Środowiska wyspecjalizowane śledzą nowości pojawiające się w krajach specjalizujących się w danej dziedzinie, m.in. przeglądają witryny internetowe.

Kwestia publicznego ujawnienia wzoru wspólnotowego wzbudza szereg wątpliwości, w szczególności w przypadku ujawnienia wzoru w Internecie. Udostępnienie wzoru za pośrednictwem portalu internetowego generuje problemy związane przede wszystkim z ustaleniem dokładnej daty tego ujawnienia. Nie bez znaczenia pozostaje także kwestia wiarygodności wydruków pochodzących ze stron internetowych oraz problem wynikający z możliwości wprowadzania zmian do witryn internetowych. Analiza dowodów internetowych powinna zostać przeprowadzona w sposób szczegółowy, dokładny, umożliwiający zbadanie ich wiarygodności.

BIBLIOGRAFIA

LITERATURA

Brancusi L., *Publiczne ujawnienie, zorientowany użytkownik oraz swoboda twórcza na przykładzie wzoru kartonowego elementu strukturalnego. Glosa do wyroku S(PI) z dnia 15 października 2015 r., T-251/14*, LEX/el. 2015.

Christiansen C.B., *Art. 7 CDR Commentary*, [w:] *Community Design Regulation: A Commentary*, ed. G.N. Hasselblatt, München 2015.

Maier P., Schlötelburg M., *Manual on the European Community Design*, Köln 2003.

Musker D., *Art. 7 CDR Commentary*, [w:] *Concise European Trade Mark and Design Law*, eds. Ch. Gielen, V. von Bomhard, Alphen aan den Rijn 2001.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33

Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

Poźniak-Niedzielska M., *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*, „Europejski Przegląd Sądowy" 2007, nr 1.

Poźniak-Niedzielska M., *Zdolność rejestrowa wspólnotowego wzoru przemysłowego*, [w:] *Europejskie prawo wzorów przemysłowych*, Warszawa 2016.

Przytuła M., *Komentarz do art. 103 p.w.p.*, [w:] *Prawa własności przemysłowej. Komentarz*, red. M. Kondrat, LEX/el. 2021.

Sieńczyło-Chlabicz J., *Unieważnienie i wygaśnięcie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego*, Warszawa 2013.

Sieńczyło-Chlabicz J., *Utrata nowości i indywidualnego charakteru wzoru wspólnotowego wskutek jego publicznego ujawnienia*, „Europejski Przegląd Sądowy" 2010, nr 4.

Szczepanowska-Kozłowska K., *Zdolność rejestracyjna wzoru w prawie Unii Europejskiej*, „Przegląd Prawa Handlowego" 2005, nr 3.

Tischner A., *Komentarz do art. 7*, [w:] A. Tischner, W. Jarosiński, B. Widła, *Komentarz do rozporządzenia nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych*, LEX/el. 2012.

Tischner A., *Komentarz do art. 103 p.w.p.*, [w:] *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, red. P. Kostański Warszawa 2014.

Tischner A., *Przesłanki zdolności rejestrowej wzorów przemysłowych*, [w:] *System Prawa Prywatnego*, t. 14B: *Prawo własności przemysłowej*, red. R. Skubisz, Warszawa 2012.

Trzebiatowski M., *Dowód na publiczne udostępnienie wzoru przemysłowego wykluczające jego nowość lub indywidualny charakter – uwagi na tle wyroku Sądu z 27.02.2020 r., T-159/19, Bog-Fran sp. z o.o. sp.k. przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace z Prawa Własności Intelektualnej" 2020, nr 4.

Wernicka K., *Czy opis patentowy ujawnia wzór wspólnotowy? Glosa do wyroku S(PI) z dnia 15 października 2015 r., T-251/14*, „Glosa" 2016, nr 2.

Wojcieszko-Głuszko E., *Komentarz do art. 103 p.w.p.*, [w:] *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, red. J. Sieńczyło-Chlabicz, Legalis 2020.

NETOGRAFIA

Common Comunication: Criteria for Assessing Disclosure of Designs on the Internet, April 2020, https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/News/cp10/CP10_en.pdf [dostęp: 12.09.2021].

Guidelines for Examination of Registered Community Designs. European Union Intellectual Property Office (EUIPO). Examination of Applications for Registered Community Designs, 1.10.2018, https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_Designs_2018/examination_of_applications_for_registered_community_designs_en.pdf [dostęp: 12.09.2021].

AKTY PRAWNE

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.Urz. L 3, 5.01.2002, s. 1–24).

Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. 2021, poz. 324).

ORZECZNICTWO

Decyzja EUIPO z dnia 7 lipca 2008 r. w sprawie *Normanplast przeciwko Castrol Ltd.*, R-1516/2007-3.

Decyzja EUIPO z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie *Wanzl Metallwarenfabrik GmbH przeciwko Wireland S.A. Wyroby Gospodarstwa Domowego*, ICD 000005064.

Decyzja EUIPO z dnia 27 października 2009 r. w sprawie *Bell & Ross B.V. przeciwko Klockgrossisten i Norden ab*, R-1267/2008-3.

Decyzja EUIPO z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie *Crocs, Inc. przeciwko Holey Soles Holdings Ltd.*, R 9/2008-3.

Decyzja EUIPO z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie *Sorouch Mahdavi Sabet przeciwko Claus Gramberg*, R 460/2013-3.

Pobrane z czasopisma Studia Iuridica Lublinensia **http://studiaiuridica.umcs.pl**
Data: 28/11/2026 12:15:33

Uwaga! Artykuł został opublikowany w dwóch wersjach językowych – podstawą do cytowań jest wersja angielska

Decyzja EUIPO z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie *S.C. Intermark s.r.l. przeciwko Red Bull GmbH*, R 25/2014-3.

Decyzja EUIPO z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie *Navima Calzados, S.L. przeciwko Vizgar Shoes, S.L.*, R 1887/2014-3.

Decyzja EUIPO z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie *Netlon France przeciwko Euro Castor Green Sarl*, R 754/2014-3.

Decyzja EUIPO z dnia 1 czerwca 2018 r. w sprawie *GIMEX Melamine Plus GmbH przeciwko Creative Products Limited*, R 1577/2016-3.

Decyzja EUIPO z dnia 8 marca 2019 r. w sprawie *Imperial Sp. z o.o. Sp.K przeciwko Dariusz Król*, ICD 11157.

Decyzja EUIPO z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie *4-Shisha GmbH przeciwko Nextro GmbH*, R 311/2019-3.

Wyrok Sądu UE z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie *O2 (Germany) GmbH & Co. OHG przeciwko EUIPO*, T-344/07, EU:T:2010:35.

Wyrok Sądu UE z dnia 22 czerwca 2010 r. w sprawie *Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd przeciwko EUIPO*, T-153/08, ECLI:EU:T:2010:248.

Wyrok Sądu UE z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie *Coverpla przeciwko EUIPO*, T-450/08, ECLI:EU:T:2012:117.

Wyrok Sądu UE z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie *Senz Technologies BV przeciwko EUIPO*, T-22/13 i T-23/13, EU:T:2015:310.

Wyrok Sądu UE z dnia 15 października 2015 r. w sprawie *Promarc Technics s.c. Tomasz Pokrywa, Rafał Natorski przeciwko EUIPO*, T-251/14, ECLI:EU:T:2015:780.

Wyrok Sądu UE z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie *Thun 1794 a.s. przeciwko EUIPO*, T 420/15, ECLI EU:T:2016:410.

Wyrok Sądu UE z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie *Claus Gramberg przeciwko EUIPO*, T-166/15, ECLI:EU:T:2018:100.

Wyrok Sądu UE z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie *Basil BV przeciwko EUIPO*, T-760/16, ECLI:EU:T:2018:277.

Wyrok Trybunału UE z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie *H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG przeciwko Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH*, C 479/12, EU:C:2014:75.

Wyrok Trybunału UE z dnia 21 września 2017 r., w sprawie *Easy Sanitary Solutions BV i Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) przeciwko Group Nivelles NV*, C-361/15 P i C-405/15 P, ECLI:EU:C:2017:720.